

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2022

Vooringenomenheid, foutief citeren en cherry picking - ongegrond

Universiteit Utrecht

1 Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit

Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht betreffende de klacht van [naam], advocaat bij [naam kantoor], namens zijn cliënten 1) [naam], 2) [naam], 3) [naam] en 4) [naam] (hierna: "klagers") over vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door [naam] (hierna: "beklaagde").

De klacht betreft het wetenschappelijke adviesrapport dat beklaagde, als projectleider, in opdracht van het [opdrachtgever] heeft uitgebracht op [datum]. Het adviesrapport heeft als titel: [titel] (hierna: "het Rapport").

De klacht is behandeld volgens de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2019 (hierna: "Klachtenregeling"). Voor de behandeling van de klacht is een commissie samengesteld die bestond uit de volgende personen:

- [naam] (voorzitter)
- [naam]
- [naam]

De commissie werd ambtelijk ondersteund door [naam] en [naam].

Het inhoudelijk toetsingskader wordt gevormd door de normen zoals vastgelegd in de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening ("NGW 2014") en in de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit 2018 ("NGWI 2018").

De procedure

Op 28 februari 2021 is de klacht per e-mail ontvangen bij de Universiteit Utrecht.

Op 22 maart 2021 heeft de commissie de klacht ontvangen van het College van Bestuur en is een ontvangstbevestiging gestuurd naar klager.

Op 26 maart 2021 heeft de commissie de ontvankelijkheid van de klacht beoordeeld.

Op 31 maart 2021 is beklaagde per e-mail geïnformeerd over de klacht en de ontvankelijkheid. Aan beklaagde is gevraagd om voor 1 mei 2021 een reactie op de klacht aan de commissie te zenden. Op grond van artikel 4.6 onder a. van de Klachtenregeling heeft de commissie de mede-projectleden van beklaagde, [naam] en [naam], alsmede de veterinaire experts [naam] en [naam], als belanghebbenden, betrokken bij de procedure.

Op 1 april 2021 is aan klagers per e-mail gemeld dat de klacht ontvankelijk werd bevonden.

Allen hebben de klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2019 ontvangen en zijn geïnformeerd over de procedure.

Op 30 april 2021 heeft de commissie van beklaagde een schriftelijke reactie op de klacht ontvangen. De ontvangst daarvan is op 2 mei 2021 bevestigd. Op 3 mei 2021 is de schriftelijke reactie van beklaagde doorgezonden aan klagers, met de mededeling dat geen schriftelijk weerwoord wordt verwacht en dat klagers mondeling kunnen reageren tijdens de hoorzitting.

Op 10 juni 2021 heeft de commissie een online hoorzitting gehouden, waarvan op 31 augustus 2021 een conceptverslag is toegestuurd aan klagers en beklagde.

Op 28 september 2021 en 9 november 2021 hebben klagers resp. beklagde gereageerd op het conceptverslag, waarna de commissie het verslag definitief heeft vastgesteld en dit ter kennisneming heeft toegezonden aan klagers en beklagde.

Op verzoek van de commissie heeft [naam], als onafhankelijk deskundige met ruime ervaring en overzicht over het betrokken vakgebied, een beperkt aantal vraagpunten voorgelegd, omdat de commissie aanvullend op de stukken en de hoorzitting behoefte had aan enige algemene duiding bij het Rapport. De vragen en de antwoorden zijn op 28 oktober 2021 toegestuurd aan klagers en beklagden, met verzoek om een schriftelijke reactie.

Op 9 november 2021 en 24 november 2021 zijn schriftelijke reacties ontvangen van beklagde, resp. klagers op de antwoorden van de deskundige. De schriftelijke reacties zijn over en weer aan partijen ter kennisneming toegestuurd.

De klacht

In de schriftelijke stukken en tijdens de hoorzitting is door klagers – kort samengevat – het volgende naar voren gebracht.

Klagers zijn van mening dat beklagde de volgende normen heeft overtreden van de NGWI 2018, welke normen volgens klagers primair van toepassing zijn op het onderzoek:

- norm 1 Houd bij de bepaling van onderwerp en inrichting van het onderzoek rekening met de belangen van wetenschap en/of samenleving,
- norm 4 Houd rekening met de laatste wetenschappelijke inzichten,
- norm 5 Zorg voor een onderzoeksopzet waarmee de onderzoeksvraag beantwoord kan worden,
- norm 6 Geef een zorgvuldige methodologische onderbouwing,
- norm 14 Neem alleen onderzoeksopdrachten aan die volgens de normen uit deze code uitgevoerd kunnen worden,
- norm 17 Hanteer wetenschappelijke methoden,
- norm 18 Vermijd dat de keuze van de onderzoeksmethode, de data-analyse, de beoordeling van de resultaten en de weging van mogelijke verklaringen worden bepaald door buiten-wetenschappelijke belangen, argumenten of voorkeuren (bijvoorbeeld commerciële of politieke),
- norm 19 Verzin geen data of onderzoeksresultaten en rapporteer niet over verzonnen data of onderzoeksresultaten alsof ze echt zijn,
- norm 20 Doe recht aan alle verkregen onderzoeksresultaten,
- norm 21 Verwijder of wijzig geen resultaten zonder expliciete en deugdelijke rechtvaardiging. Voeg geen verzonnen data toe tijdens de data-analyse,
- norm 23 Beschrijf eerlijk, zorgvuldig en zo transparant mogelijk de data die verzameld zijn voor en/of gebruikt zijn in het onderzoek,
- norm 36 Wees expliciet over relevante niet-gerapporteerde data die conform de onderzoeksopzet wel verzameld zijn maar tot andere conclusies dan de wel gerapporteerde zouden kunnen leiden,
- norm 38 Wees expliciet over onzekerheden en contra-indicaties en trek geen ongefundeerde conclusie,
- norm 39 Wees expliciet over serieuze alternatieve inzichten die relevant kunnen zijn voor de interpretatie van de data en de onderzoeksresultaten.

Ter onderbouwing hiervan voeren klagers de volgende 9 klachtonderdelen aan:

- I. De schending van de normen 1, 5 en 6 bestaat volgens klagers hierin dat de onderzoeksopzet is gebaseerd op een niet door beklaagde onderzochte of onderbouwde aanname. Volgens klagers stelt beklaagde dat [kenmerk] een schadelijk kenmerk is, zonder te onderzoeken en/of te onderbouwen wanneer sprake is van een genetisch door te geven schadelijk [soort] (ras)kenmerk in de zin van [wetsartikel].
- II. De schending van de normen 4, 18, 20, 23, 36, 38 en 39 bestaat volgens klagers hierin dat [criterium x] ten onrechte als leidend criterium is genomen op basis van discutabel onderzoek door beklaagde. Volgens klagers is hierbij te zwaar geleund op de [naam studie 1]¹, waarbij een deel van de conclusies uit deze studie buiten beschouwing is gelaten in het Rapport. Bovendien begrijpen de klagers niet waarom een later verschenen studie waarin twijfels worden geuit over [naam studie 1] (de [naam studie 2]) buiten beschouwing is gelaten.
- III. De schending van de normen 4, 18, 20, 21, 23 en 39 bestaat volgens klagers tevens hierin dat beklaagde de [naam studie 2]² vrijwel geheel heeft genegeerd in het Rapport. Volgens klagers haalt de conclusie van de [naam studie 2] het gehele [criterium x] gerelateerde deel van het Rapport onderuit en zijn de resultaten uit deze studie dus ten onrechte al dan niet bewust niet meegenomen in het Rapport. De [naam studie 2] is wel meegenomen in het literatuuronderzoek, dus beklaagde was wel bekend met de resultaten uit deze studie.
- IV. De schending van de normen 19 en 21 bestaat volgens klagers hierin dat resultaten uit de [naam studie 2] verkeerd geciteerd zijn in het Rapport. Hierdoor is er volgens klagers een verkeerde weergave van de kern van wat [naam onderzoeker] heeft gesteld; waar [naam onderzoeker] het heeft over “[kenmerk a]” wordt dit in het Rapport door beklaagde vervangen door “[kenmerk b]”. Daarnaast heeft de [naam studie 2] de [kenmerk] juist als niet bepalende factor bevonden.
- V. De schending van de normen 23, 36, 38 en 39 bestaat volgens klagers tevens hierin dat er in het Rapport geen twijfel is vermeld over de [criterium x] als criterium, terwijl andere onderzoeken daartoe wel nopen. In een onderzoek van [naam onderzoeker]³ uit [jaartal] wordt [aandoening y] mede toegeschreven aan genetische aspecten (o.a. de [kenmerken]), [criterium x] komt niet voor in deze studie. Deze studie is wel genoemd in het Rapport van beklaagde, maar juist ter onderbouwing van de stelling dat [soort dieren] een hoog risico hebben op het ontwikkelen van [aandoening y]. De resultaten van [naam onderzoeker] en [naam onderzoeker] die [criterium x] als indicator voor [aandoening y] in twijfel trekken worden niet vermeld in het Rapport. Bovenstaande heeft vrijwel allemaal te maken met het feit dat beklaagde volgens klagers in onderzoek, gezien de stand van de wetenschap, ten onrechte en zonder enige aandacht te schenken aan tegenbewijs, [criterium x] als maatgevende indicator voor [aandoening y] heeft gepresenteerd en daar een handhavingscriterium aan heeft verbonden.
- VI. De schending van de normen 4 en 17 bestaat volgens klagers hierin dat in het Rapport ten aanzien van de beweerdelijke incidentie van [aandoening z] bij [soort dieren] de voorkeur lijkt

¹ [titel onderzoek]

² [titel onderzoek]

³ [titel onderzoek]

te zijn gegeven aan de [naam studie 3] onder 700 [dieren] boven een onderzoek van [naam onderzoeker] uit [jaartal] ⁴ onder ruim 100.000 [dieren] met resultaten die de conclusies uit het Rapport tegenspreken.

- VII. De schending van de normen 4, 5, 17 en 38 bestaat volgens klagers tevens hierin dat beklagde zelf geen incidentie-onderzoek heeft gedaan dat ten grondslag ligt aan het Rapport. Klagers geven bovendien aan dat de conclusie die in het Rapport wordt getrokken dat de [criterium x] een goede graadmeter is voor de ernst van [aandoening y], dat een lage [criterium x] een risicofactor is voor [aandoening y] en dat hoe lager [criterium x], des te hoger het risico op [aandoening y] wordt ontkracht door cijfers van een eerder onderzoek van [naam onderzoeker]. Daarnaast wijzen klagers op een FAQ op de website van [naam], waarop beklagde - op de vraag of alle [soort dieren] met een [kenmerk] even ziek zijn - antwoordt dat dit niet het geval is en aangeeft: “[citaat]”.
- VIII. De schending van de normen 18 en 23 bestaat volgens klagers tevens hierin dat zij constateren dat resultaten van opgenomen onderzoeken niet altijd één-op-één zijn overgenomen, maar (enigszins) zijn gemanipuleerd. De [naam studie 2] wordt in het Rapport wel genoemd, maar in plaats van dat één-op-één alle vier categorieën van mate van [kenmerk] wordt overgenomen, maakt beklagde daar in het Rapport zonder onderbouwing drie categorieën van. Klagers krijgen de indruk dat deze verdraaiing van onderzoeksresultaten heeft plaatsgevonden om bepaalde ras[dieren] te kunnen uitsluiten van het fokprogramma.
- IX. Tot slot bestaat de schending van de normen 14 en 18 volgens klagers hierin dat het Rapport tot stand is gekomen op verzoek van [naam organisatie], waarbij de beklagde is gevraagd criteria te ontwikkelen die in de praktijk gemakkelijk te gebruiken zijn. Klagers geven hierbij aan dat beklagde zich hiermee teveel heeft gericht op de vraag van de opdrachtgever/financier en dat (uit op basis van de WOB vergaarde informatie blijkt dat) beklagde onder druk van de opdrachtgever heeft meegewerkt aan het profileren van [dieren] op basis van slechts één enkel uiterlijk kenmerk.

Het verweer

Beklaagde heeft zowel schriftelijk als tijdens de hoorzitting gemotiveerd verweer gevoerd en heeft – kort samengevat – als volgt op de klacht gereageerd.

Beklaagde meent bij de uitvoering van de taken geen inbreuk is gemaakt op de wetenschappelijke integriteit en dat binnen het project is gewerkt volgens de normen die gelden voor goed wetenschappelijk onderzoek.

Volgens beklagde kan de kern van de 9 klachtonderdelen worden teruggevoerd tot 3 punten:

1. Er zou geen sprake zijn van onafhankelijk onderzoek richting de opdrachtgever.
2. Er zou geen wetenschappelijke benadering van het onderzoek gevolgd zijn. Daarbij hebben klagers kritiek op het gebruik van uiterlijke kenmerken en de toepasbaarheid van de criteria op alle [dieren], ongeacht het ras.
3. Er zou sprake zijn geweest van selectief gebruik van en verwijzen naar de literatuur bij het opstellen van de criteria, waarbij volgens klagers te veel de nadruk zou zijn gelegd op [criterium x].

⁴ [titel onderzoek]

Ad 1. Ten aanzien van de onafhankelijkheid stelt beklagde dat geen van de leden van de projectgroep direct is betrokken bij het werk van [naam organisatie] of direct of indirect belang heeft bij de uitkomst van de opdracht. De projectgroep heeft volgens beklagde in overleg met de adviesgroep een zorgvuldige afweging gemaakt ten aanzien van de vraag van [naam organisatie]. De aanwezigheid van voldoende wetenschappelijke studies voor normstelling met betrekking tot schadelijke uiterlijke kenmerken bij alle ras[dieren] / niet ras[dieren] was voor de projectgroep een voorwaarde om een onderbouwd, wetenschappelijk advies te kunnen geven. Het project heeft zich gericht op de uiterlijk waarneembare kenmerken die meetbaar zijn zonder sedatie of aanvullende diagnostische modaliteiten (bijvoorbeeld CT, MRI-scans) door handhavers of door dierenartsen.

Beklaagde geeft aan dat volgens de huidige wetenschappelijke inzichten [kenmerk] geldt als belangrijke risicofactor voor tal van aandoeningen bij [dier]. [aanduiding] [dieren] hebben diverse anatomische kenmerken die hen vatbaar maken voor een variëteit aan gezondheidsproblemen. Deze aandoeningen zijn niet specifiek aan een [dieren]ras gebonden. Daarom heeft de projectgroep, in overleg met de adviesgroep, gekozen voor criteria die toepasbaar zijn voor alle [dieren]. De meeste literatuur is gericht op de welzijnsaantastingen voortvloeiend uit [aandoening y] en [aandoening z]. Daarom is een aantal sleutelartikelen opgenomen waarin wetenschappelijk is aangetoond dat er een sterke relatie is tussen [kenmerk] en het risico op het ontwikkelen van [aandoening y] en [aandoening z]. Beklaagde wijst erop dat veel van de andere aan [kenmerk] gerelateerde aandoeningen niet direct waarneembaar zijn aan de buitenzijde van het dier, maar alleen door bijvoorbeeld CT en MRI. Deze aandoeningen zijn in het Rapport verder niet belicht, omdat dit project zich concentreerde op uiterlijk waarneembare kenmerken. Tijdens de hoorzitting heeft beklagde over de mailwisselingen met [opdrachtgever], die klagers op basis van een Wob-verzoek hebben verkregen, verklaard dat [opdrachtgever] geen inhoudelijke invloed heeft uitgeoefend op het Rapport. Met [opdrachtgever] is volgens beklagde gecorrespondeerd over de afbakening van het onderzoek, de datum van oplevering en over redactionele voorstellen.

Ad 2. Ten aanzien van de transparantie en de wetenschappelijke aanpak wijst beklagde erop dat als onderdeel van een zorgvuldige, wetenschappelijke aanpak voor inhoudelijke en praktische input een adviesgroep is samengesteld, bestaande uit Europees erkende veterinaire specialisten op het gebied van [aanduiding specialismen]. De leden van de adviesgroep zijn onafhankelijk veterinaire specialisten en zijn erkend door de internationale Colleges in hun vakgebied. Beklaagde wijst er tevens op dat de procedure van literatuuronderzoek naar meetmethoden en het raadplegen van de specialisten in het Rapport is opgenomen, waarmee de gevolgde procedure transparant beschreven is.

Ad 3. Ten aanzien van de gebruikte literatuur stelt beklagde dat bij het literatuuronderzoek naar toepasbare meetmethoden alle relevante literatuur is gebruikt en dat geen belangrijke studies naar meetmethodes zijn genegeerd. Alle gebruikte literatuur betreffen peer reviewed publicaties en zijn opgenomen in de referentielijst. Voor zover literatuur niet is gebruikt, ging het volgens beklagde om literatuur die geen betrekking heeft op de beoordeling van uiterlijke kenmerken gerelateerd aan [kenmerk]. Beklaagde geeft aan dat incidentieonderzoek buiten beschouwing is gelaten omdat het voor de invulling van de wettelijke normen niet uitmaakt wat (het verschil in) de incidentie van aandoeningen is in de diverse ras[dieren]populaties. Als de aandoening voorkomt en door fokbeleid beïnvloedbaar is, dan heeft de fokker conform [wetsartikel] de inspanningsplicht om er alles aan te doen om die aandoening in de volgende generatie te voorkomen. Beklaagde wijst er ook op dat databases van [soort]-verzekeringen ([naam] database), of artikelen waarin in het algemeen incidenties van ziekten worden beschreven, onvoldoende gedetailleerd en niet peer reviewed zijn.

Beklaagde heeft voorts aangevoerd dat de gegevens uit zowel de studie van [naam onderzoeker] als de studie van [naam onderzoeker] aantoonbaar zijn gewogen en meegenomen in het Rapport. Wel is een specifieke referentie naar de studie van [naam onderzoeker] weggefallen op pag. [nummer] van het Rapport ([kenmerk] als aanvullend criterium). Ook geeft beklagde aan dat klagers het artikel van [naam] et al. ([jaartal]) onjuist interpreteren. Tijdens de hoorzitting heeft beklagde aanvullend een nadere uitleg

gegeven bij de studie van [naam onderzoeker], waaruit volgens beklaagde blijkt dat klagers bij deze studie de statistiek niet goed interpreteren en daardoor zaken uit hun context halen.

Beklaagde stelt tot slot dat de inhoudelijke discussie over de keuze van de zes individuele criteria en met name [criterium x] onderdeel uitmaakt van het wetenschappelijk debat en niet gerelateerd is aan een vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit.

Het toetsingskader

Het onderzoek is volgens de stukken gestart op 1 juli 2018, 3 maanden voor de inwerkingtreding van de NGWI 2018. De commissie acht het aannemelijk dat met de daadwerkelijke onderzoeksactiviteiten – althans met het zwaartepunt van het onderzoek - is begonnen op het moment dat de NGWI 2018 van kracht was. Op grond van de overgangsbepalingen van paragraaf 1.5, onder 18 b. NGWI 2018 gaat de commissie dan ook uit van de toepasselijkheid van deze gedragscode. Daarbij neemt de commissie in overweging dat de normen die in dit geval in het geding zijn, inhoudelijk overeenkomen met de normen die ook golden ten tijde van de NGW 2014.

De NGWI 2018 kent vijf principes: Eerlijkheid, Zorgvuldigheid, Transparantie, Onafhankelijkheid en Verantwoordelijkheid (hoofdstuk 2). Deze principes zijn geconcretiseerd in de in hoofdstuk 3 neergelegde normen voor een goede onderzoekspraktijk.

In paragraaf 5.2 worden aan de instellingsbesturen en de in paragraaf 5.4, onder 1, bedoelde commissies en functionarissen richtlijnen gegeven voor de bepaling in concrete gevallen van de ernst van het niet-naleven van deze normen, inclusief de daarbij te hanteren wegingscriteria:

In ernstige gevallen leidt niet-naleven van één of meer normen tot schending van de wetenschappelijke integriteit. De duidelijkste voorbeelden van schending van de wetenschappelijke integriteit zijn: fabriceren, vervalsen of plagiaat.

Fabriceren is het verzinnen van data of onderzoeksresultaten en er verslag van doen alsof ze echt zijn (norm 19 uit hoofdstuk 3).

Vervalsen is het manipuleren van onderzoeksmateriaal, apparatuur of processen om datagegevens of onderzoeksresultaten zonder rechtvaardiging te wijzigen, achter te houden of te verwijderen (norm 21).

Plagiaat is het gebruik zonder passende erkenning van ideeën, werkwijzen, resultaten of teksten van een ander (normen 34, 40). In sommige gevallen echter is plagiaat van zo geringe omvang en betekenis dat de kwalificatie 'schending van de wetenschappelijke integriteit' te zwaar is.

Als de volgende normen niet worden nageleefd, hangt het van de uitkomst van de weging met behulp van de wegingscriteria af of de kwalificatie 'schending van de wetenschappelijke integriteit' op haar plaats is dan wel een minder zware kwalificatie:

- ontwerp: normen 7, 8 en 14
- uitvoering: normen 18, 22 en 23
- verslaglegging: normen 30, 36, 38, 42, 44 en 45
- beoordeling en peer review: normen 47 en 49
- communicatie: norm 53 en 55
- algemene normen: 57, 58 en 60.

Bij niet-naleven van een andere norm zal in het licht van de wegingscriteria voor de kwalificatie 'schending van wetenschappelijke integriteit' slechts bij uitzondering aanleiding zijn.

Discussies over wetenschappelijke verschillen van opinie en inzicht horen volgens vaste jurisprudentie van het LOWI thuis in het wetenschappelijk debat en vallen niet onder de reikwijdte van de Klachtenregeling en de NGWI 2018.

Overwegingen en conclusie

De commissie bespreekt hierna als eerste het **klachtonderdeel IX**, aangezien dit naar het oordeel van de commissie de meest verstrekkende klacht betreft. Dit klachtonderdeel klaagt erover dat beklaagde zich niet onafhankelijk zou hebben opgesteld en bij de opzet en de uitvoering van het onderzoek onder druk van de opdrachtgever [naam organisatie] zou hebben meegewerkt aan het profileren van [dieren] op basis van slechts één enkel uiterlijk kenmerk. Beklaagde zou volgens klagers naar (de wensen) van de opdrachtgever/financier hebben toegeschreven en de waarheidsvinding uit het oog zijn verloren. De commissie heeft in de stukken echter geen aanwijzingen gevonden voor de gegrondheid van dit klachtonderdeel. Uit de door klagers in dit verband overgelegde documenten die op basis van de Wob zijn verkregen, blijkt dit op geen enkele manier. Daaruit blijkt slechts dat beklaagde overleg heeft gehad met de opdrachtgever over de afbakening van het onderzoek. Het antwoord op de veel gestelde vraag op de [naam] website is een feitelijke constatering zonder vooringenomenheid. De commissie ziet niet in hoe dit overleg over de afbakening van de onderzoeksopdracht en de bespreking op de website in strijd zouden zijn met de normen van de NGWI 2018. Klagers hebben deze - ernstige - beschuldiging verder ook niet onderbouwd.

De commissie merkt daarbij nog op dat uit de in het Rapport beschreven onderzoeksprocedure, zoals deze tijdens de hoorzitting door beklaagde nader is toegelicht, bovendien blijkt dat in de organisatie van het project voldoende waarborgen waren ingebouwd om de onafhankelijkheid ten opzichte van de opdrachtgever te bewaken. De commissie stelt vast dat met name de adviesgroep van veterinaire experts daarbij een belangrijke rol had. Van schending van de normen 14 en 18 van de NGWI 2018 is de commissie dan ook niets gebleken.

In **klachtonderdeel I** stellen klagers dat de onderzoeksopzet is gebaseerd op een niet door beklaagde onderzochte of onderbouwde aanname dat [kenmerk] een schadelijk kenmerk is. Beklaagde zou door het achterwege laten van deze onderbouwing volgens klagers blijf geven van vooringenomenheid. Uit hetgeen door beklaagde in het schriftelijk verweer en tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht, is het de commissie gebleken dat er algemene wetenschappelijke consensus bestaat over de relatie tussen [kenmerk] ([criterium x]) en het risico op het ontwikkelen van een veelheid aan aandoeningen. De door de commissie geraadpleegde onafhankelijke deskundige bevestigt dit en zegt hierover letterlijk: "Over dit onderwerp zijn er evenwel in de wetenschappelijke literatuur weinig tot geen tegenstrijdigheden te vinden." Deze deskundige wijst tevens op enkele na het Rapport verschenen wetenschappelijke publicaties, waarin deze wetenschappelijke consensus nog eens wordt bevestigd. Anders dan klagers menen, is het in het geval er wetenschappelijke consensus bestaat over een onderwerp, geen vereiste om in een publicatie opnieuw individuele referenties op te nemen naar alle voorafgaande wetenschappelijke literatuur waarin dit is vastgesteld. Met andere woorden: dat zich bij [kenmerk] [dieren] vaker dan gemiddeld diverse aandoeningen voordoen, is volgens de wetenschappelijke consensus een gegeven waar beklaagde naar het oordeel van de commissie zonder nadere onderbouwing in het Rapport vanuit mocht gaan. Er is dan ook geen sprake van schending van de normen 1, 5 en 6 van de NGWI 2018.

De commissie constateert dat de **klachtonderdelen II, III, IV, V en VIII** alle betrekking hebben op het vermeend selectief (*cherry picking*) of onjuist weergeven dan wel negeren van (delen van) wetenschappelijke publicaties, waardoor volgens klagers resultaten die [criterium x] als indicator voor [aandoening y] in twijfel trekken, ten onrechte buiten beschouwing worden gelaten in het Rapport. Deze klachtonderdelen betreffen (delen van) de studies van [namen onderzoekers]. **Klachtonderdeel VI** bevat eenzelfde klacht over de studies van [namen onderzoekers] met betrekking tot [criterium x] als indicator voor [aandoening z].

De commissie is van oordeel dat beklaagde zowel in het schriftelijk verweer als bij de hoorzitting overtuigend heeft beargumenteerd dat klagers uitgaan van een eigen (statistische) interpretatie en lezing van de studies van [namen onderzoekers].

Het feit dat [criterium x] uit de [naam studie 2] niet significant naar voren komt, is verklaarbaar uit het gegeven dat er te weinig variatie was in de populatie van onderzochte [dieren]. De studie van [naam onderzoeker] betreft alleen extreem [kenmerk] [dieren], die nagenoeg allemaal [aandoening z] of [aandoening y] hebben. In dat geval is statistisch gezien geen verband aan te tonen. Dat is iets anders dan dat uit die studie zou blijken dat [criterium x] niet relevant is, zoals klagers stellen. De commissie volgt klagers dan ook niet in de stelling dat hieruit tegenstrijdigheden zouden blijken tussen de studies van [namen onderzoekers] wat betreft de relevantie van [criterium x]. De commissie constateert verder dat ook de [kenmerken], die in de [naam studie 2] als andere belangrijke voorspellers van [aandoening y] zijn genoemd, beide in het Rapport zijn vermeld (o.a. paragraaf [nummer], pag. [nummer]).

Naar het oordeel van de commissie heeft beklagde er voorts terecht op gewezen dat de lezing die klagers aan het artikel van [naam onderzoeker] et al. ([jaartal]) geven, gelet op de tekst van dat artikel zelf, onjuist is. [Naam onderzoeker] et al. bevestigt daarin immers op pag. [nummer] de “[citaat]” en beschrijft dat fylogenetische afkomst van het ras een bijkomende risicofactor voor [aandoening y] is.

Ten aanzien van de door klagers genoemde overige literatuur, waaronder de studie van [naam onderzoeker], heeft beklagde aangegeven dat de onderzoekers zich, gelet op de vraagstelling in het Rapport, bij de selectie van sleutelpublicaties hebben gefocust op literatuur die betrekking heeft op de beoordeling van uiterlijke kenmerken gerelateerd aan [kenmerk]. Naar het oordeel van de commissie is de wijze waarop de onderzoekers een selectie hebben gemaakt uit de beschikbare literatuur door beklagde in het Rapport voldoende verantwoord. De commissie acht het van belang dat in de visie van de door de commissie geraadpleegde deskundige in het Rapport geen evident relevante literatuur ontbreekt. Deze deskundige wijst er wel op dat de verwijzingen en referenties in sommige gevallen duidelijker hadden kunnen worden weergegeven. Beklaagde heeft dit erkend en de commissie is het daarmee eens.

Gelet op het voorgaande constateert de commissie dat de klachten van klagers over de selectie en de weergave van de voornoemde literatuur in feite zijn terug te voeren tot een verschil van opvatting over de vraagstelling in het Rapport en over de interpretatie van de genoemde wetenschappelijke publicaties. Dat klagers om hun moverende redenen over deze onderwerpen een andere opvatting hebben, maakt naar het oordeel van de commissie niet dat beklagde bij de selectie en de weergave van de literatuur heeft gehandeld in strijd met normen van wetenschappelijke integriteit. De commissie wijst er in dit verband op dat een inhoudelijk debat over verschillen van opvatting volgens vaste jurisprudentie van het LOWI niet thuishoort in een discussie over schending van de wetenschappelijke integriteit.

Naar het oordeel van de commissie heeft beklagde bij het presenteren van de wetenschappelijke literatuur in het Rapport niet gehandeld in strijd met de normen 4, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 36, 38 en 39 van de NGWI 2018.

Ten aanzien van **klachtonderdeel VII**, waarin geklaagd wordt over het ten onrechte achterwege laten van incidentie-onderzoek door beklagde en het in het Rapport negeren van incidentie-onderzoek van andere onderzoekers, overweegt de commissie het volgende.

De commissie acht de argumenten van beklagde in het schriftelijke verweer ook op dit punt overtuigend. Beklaagde geeft daarin aan dat incidentie-onderzoek niet relevant is voor de vraagstelling in het Rapport. Naar het oordeel van de commissie is geen sprake van schending van de normen 4, 5, 17 en 38 van de NGWI 2018.

Alles overziende is de commissie van oordeel dat de klachten over schending van de normen 1, 4, 5, 6, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 36, 38 en 39 van de NGWI 2018 door beklagde ongegrond zijn.

2 **Aanvankelijk oordeel van 17 december 2021 het college van bestuur van de Universiteit Utrecht**

Aanvankelijk oordeel van het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, als bedoeld in artikel 5.1 van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2019 (Klachtenregeling UU), inzake de klacht van [naam] (klager) d.d. 28 februari 2021 over een vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door [naam] (beklaagde). Deze klachten zijn op 22 maart 2021 om advies voorgelegd aan de Commissie Wetenschappelijke Integriteit (hierna: CWI).

Advies Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI)

De CWI heeft de klacht ontvankelijk verklaard en heeft een nader onderzoek ingesteld. Op grond van de geldende Klachtenregeling Wetenschappelijk Integriteit Universiteit Utrecht 2019 (hierna: Klachtenregeling) heeft de Commissie Wetenschappelijke Integriteit advies uitgebracht.

Overwegingen

Naar het oordeel van het college van bestuur heeft de CWI de klacht op zorgvuldige wijze behandeld en is zij op grond van deugdelijke argumenten tot haar advies gekomen. Het college van bestuur kan zich vinden in de overwegingen en conclusies van de CWI en neemt deze over.

Met overneming van de overwegingen van de CWI luidt het aanvankelijk oordeel ten aanzien van de klacht als volgt:

- de klachten over schending van de normen 1, 4, 5, 6, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 36, 38 en 39 van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit 2018 (NGWI 2018) zijn ongegrond.

Op grond van artikel 5.2 van de Klachtenregeling UU kunnen klager en beklagde binnen zes weken na dagtekening van het aanvankelijk oordeel aan het Landelijk Orgaan voor Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) verzoeken advies hierover uit te brengen. Na ommekomst van die termijn, of na ontvangst van het advies van het LOWI, stelt het college van bestuur het definitieve oordeel over de klacht vast.

3 Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI)

Op 25 augustus 2022 heeft het LOWI advies uitgebracht.

Het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit:

- I. verklaart het verzoek ongegrond;
- II. adviseert het Bestuur de klacht definitief ongegrond te verklaren.

Het volledige advies is te vinden op de website van het LOWI (<https://lowi.nl>), zaak 2022-13 .

4 Definitief oordeel van 1 september 2022 van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht

Geachte [...],

Op 25 augustus 2022 ontvingen wij van het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) het advies inzake de klachten die [naam] namens [namen], aan het LOWI heeft voorgelegd. De klachten waren gericht tegen ons aanvankelijk oordeel d.d. 17 december 2021. U heeft het advies rechtstreeks van het LOWI ontvangen.

Op grond van de geldende Klachtenregeling Wetenschappelijk Integriteit Universiteit Utrecht 2019 (hierna: Klachtenregeling) sturen wij u hierbij ons definitieve oordeel toe.

Na bestudering van het advies van het LOWI komen wij tot de volgende conclusies.

Naar ons oordeel is het LOWI op grond van deugdelijke argumenten tot het advies gekomen. Met overneming van de overwegingen van zowel de Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI) als het LOWI luidt ons definitieve oordeel als volgt:

- de klachten over schending van de normen 1, 4, 5, 6, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 36, 38 en 39 van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit 2018 (NGWI 2018) zijn ongegrond.